

Kal Bana

— poet19 · 20 Ekim 2013

Goncalar açarken uyanıp sen de
Kokunu rüzgârla sal bana oğlum
Tanıdım ateşi, suyu sayende
Hasret şeker bana, bal bana oğlum

Bu zehirli aşu üç öğün yedim
Ne bıktım çileden ne aman dedim
Bir düşün koynunda kırk yıl bekledim
Hayalin istinat, dal bana oğlum

Sildi bir bakışın kalbin pasını
Gözlerinde buldum aşkın hasını
Oyup da ıstırabın kafatasını
Bir taze tebessüm al bana oğlum

Kaybolsun semadan güneşim ayım
Kuru ekmeğim ol, şekersiz çayım
Varsa şu dünyada bir parça payım
Tükenmez servetsin kal bana oğlum